

DECIZIA nr. 1026 din 29.12.2014
privind solutionarea contestatiei formulata de
domnul X ,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x/14.07.2014

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Administratia sector 2 a Finantelor Publice, cu adresa nr. x/11.07.2014 inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x/14.07.2014, asupra contestatiei formulata de contribuabilul X cu domiciliul in Sos. x sector 2, Bucuresti.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia sector 2 a Finantelor Publice sub nr. x/03.07.2014, il constituie urmatoarele decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x /23.05.2014 in suma de x lei;
- nr. x /27.05.2014 in suma de x lei;
- nr. x /31.12.2010 in suma de x lei;
- nr. x /31.12.2011 in suma de x lei;
- nr. x /31.12.2012 in suma de x lei;
- nr. x /31.12.2013 in suma de x lei comunicate prin posta cu adresa nr. x/23.05.2014, confirmata de primire in data de 05.06.2014, prin care s-au stabilit accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul X .

I. Prin contestatia formulata contestatarul aduce urmatoarele argumente:

- niciuna din deciziile de impunere la care fac referire actele atacate nu i-a fost comunicata, ci doar aceste acte administrative pe care le considera ca sunt neconforme cu legea;
- are deja 4 dosare pe rolul instantelor judecatoresti pentru greseli si lipsa de comunicare intre lucratorii acestei institutii;
- in legatura cu documentele primite in data de 05.06.2014 contribuabilul mentioneaza ca obligatiile cuprinse in deciziile de calcul accesorii au fost achitate, anexand in acest sens la dosarul cauzei o serie de documente de plata;
- in toate cele 4 dosare nr. x/201, nr. x/2013, x/300/2013 si nr. x/2014 instanta a admis contestatia la executare si a anulat titlurile executorii si somatiile emise;
- precizeaza ca in aceste titluri erau calculate si penalitati pe care ANAF-ul a considerat ca trebuie sa le plateasca, dar si acestea au fost anulate de instanta de judecata.

In concluzie contestatarul solicita admiterea contestatiei avand in vedere ca reiese in mod indubitabil ca si-a achitat debitele catre Administratia Financiara cu regularitate, avand intarzieri de cel mult 30 -35 zile.

II. Prin Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x /23.05.2014, nr.x /27.05.2014, nr. x/31.12.2010, nr. x/31.12.2011, nr. x /31.12.2012 si nr. x /31.12.2013, ce i-au fost comunicate prin posta cu confirmare de primire de catre

Serviciul evidenta pe platitori persoane fizice din cadrul Administratiei sector 2 a Finantelor Publice, au fost stabilite in sarcina domnului X accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei, reprezentand majorari, dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe venit din cedarea folosintei bunurilor pentru perioada 18.03.2008 – 31.12.2013.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatarile organelor fiscale, motivatiile contribuabilului si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele :

3.1. Referitor la accesoriile in suma de x lei revizuite de organul fiscal prin decizia de corectie.

Cauza supusa solutionarii este daca organul de solutionare se poate investi cu solutionarea fondului cauzei, in conditiile in care din totalul accesoriilor stabilite in suma de x lei, accesoriile in suma de x lei, au fost revizuite de organul fiscal prin Decizia de corectie nr. x /22.05.2014 privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor erorilor.

In fapt, prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x /23.05.2014, nr. x /27.05.2014, nr. x /31.12.2010, nr. x /31.12.2011, nr. x /31.12.2012 si nr. x /31.12.2013 Administratia sector 2 a Finantelor Publice a calculat pentru perioada 18.03.2008 – 31.12.2013, accesorii in suma totala de x lei aferente impozitului pe venit din cedarea folosintei bunurilor.

Din referatul si documentele existente la dosarul cauzei si analiza situatiei analitice debite plati solduri s-au constatat urmatoarele:

- prin adresa nr. x/23.05.2014 emisa de organul fiscal si confirmata de primire in data de 05.06.2014, i-au fost transmise actele atacate cat si decizia de corectie nr. x /22.05.2014;

- s-a procedat la reglarea situatiei analitice debite plati solduri aferenta anului 2014 prin emiterea deciziei de corectie nr. x /22.05.2014, in vederea anularii accesoriilor nedatorate in suma de x lei.

Fata de cele mai sus mentionate rezulta ca organul fiscal a raspuns in parte problemelor ridicate de domnul X , anuland:

- accesoriile in suma de x lei stabilite prin decizia de calcul accesorii nr. x /31.12.2010;

- accesoriile in suma de x lei stabilite prin decizia de calcul accesorii nr. x /31.12.2011;

- accesoriile in suma de x lei stabilite prin decizia de calcul accesorii nr. x /31.12.2012;

- accesoriile in suma de x lei stabilite prin decizia de calcul accesorii nr. x /31.12.2013 calculate eronat si stabilite initial prin emiterea deciziilor de calcul accesorii.

In drept, art.205 alin.(1) si art.206 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“Art.205 -(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.*

(2) Este îndreptăţit la contestaţie numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

„**Art.206** -(2) Obiectul contestaţiei îl constituie numai sumele şi măsurile stabilite şi înscrise de organul fiscal în titlul de creanţă sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepţia contestaţiei împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

De asemenea art.213 din Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.

In speta, sunt aplicabile si Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013, care la pct. 11.1. prevad:

“Contestaţia poate fi respinsă ca:

a)...b)

c) fiind fără obiect, în situaţia în care sumele şi măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluţia pronunţată de instanţa penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect”.

Organul fiscal a recalculat accesoriile prin decizia de corectie nr.x /22.05.2014, confirmata de primire in data de 05.06.2014, prin care se anuleaza accesorii in suma de x lei din suma totala de x lei calculata initial prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x /23.05.2014, nr. x /27.05.2014, nr. x /31.12.2010, nr. x /31.12.2011, nr. x /31.12.2012 si nr. x /31.12.2013.

Tinand cont de cele mai sus prezentate, de dispozitiile imperative ale legii, precum si de faptul ca organul fiscal a recalculat accesoriile stabilite initial anuland accesorii in suma de x lei, urmeaza a se respinge in parte **contestatia ca fiind ramasa fara obiect** pentru aceasta suma.

3.2. Referitor la accesoriile stabilite asupra impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei.

Cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale au calculat corect si legal accesoriile in suma de x lei in in conditiile in care platile, inclusiv privind accesoriile se efectueaza in baza unui titlu de creanta, iar stingerea obligatiilor de plata se efectueaza in ordinea vechimii.

In fapt, Administratia sector 2 a Finantelor Publice a emis Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x /23.05.2014, nr. x /27.05.2014, nr. x /31.12.2010, nr. x /31.12.2011, nr. x /31.12.2012 si nr. x /31.12.2013, comunicate prin posta cu confirmare de primire in data de 05.06.2014, prin care s-au stabilit plati anticipate cu titlu de impozit asupra urmatoarele decizii:

- aferente anului 2008, deciziile nr. x /20.02.2008, nr. x/23.06.2008 si decizia nr. x/04.07.2008;

- aferente anului 2009, deciziile nr. x/09.07.2009, nr. x/06.11.2009 si nr. x/24.11.2009;

- aferente anului 2010, deciziile nr. x/07.01.2010, nr. x/27.01.2010, nr. x/07.04.2010, nr. x/25.11.2010, si nr. x/25.11.2010;
- aferente anului 2011, deciziile nr. x/27.01.2011, nr. x/03.05.2011, nr. x/27.01.2011 nr. x/19.05.2011, nr. x/17.10.2011 si nr. x/16.11.2011;
- aferente anului 2012, deciziile nr. x/31.01.2012, nr. x/31.01.2012, nr. x/05.12.2012 si nr. x/ 16.11.2012;
- aferente anului 2013, deciziile nr. x/21.02.2013, nr. x/21.02.2013 si nr. x/21.02.2013.

Prin contestatia formulata, contribuabilul precizeaza ca a si-a achitat debitele catre Administratia Financiara si anexeaza in motivarea celor precizate copii dupa documentele de plata.

In drept, art. 21, art. 24, art. 44, art. 110, art. 119, art. 120, din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 21 - (1) Creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezulta din raporturile de drept material fiscal."

"Art. 24 - Creanțele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege."

"Art. 44 - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. (...)

(2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent si primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului;

c) **prin postă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire**, precum si prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal si confirmarea primirii acestuia;

d) prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afisarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent si pe pagina de internet a Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a unui anunt în care se mentioneaza că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. (...) În toate cazurile, actul administrativ fiscal se considera comunicat în termen de 15 zile de la data afisării anuntului."

Norme metodologice:

"44.1. Organul fiscal nu poate pretinde executarea obligatiei stabilite în sarcina contribuabilului prin actul administrativ, dacă acest act nu a fost comunicat contribuabilului, potrivit legii."

Art. 110. - (1) In sensul prezentului titlu, colectarea consta in exercitarea actiunilor care au ca scop stingerea creantelor fiscale.

"(2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță sau al unui titlu executoriu, după caz.

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.

Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere”.

c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii;

iar potrivit art. 111 din același act normativ:

“(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează”.

Având în vedere dispozițiile mai sus invocate, organul fiscal emite titluri de creanță în baza cărora realizează colectarea creanțelor fiscale. Asemenea titluri pot fi decizii de impunere ori decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii.

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

„Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Începând cu 01.07.2013 art. 120¹ a fost modificat prin punctul 2. din Ordonanță de urgență [nr. 50/2013](#), astfel:

“Art. 120¹. – (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Potrivit prevederilor art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 82 (2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru[...]"

Accesoriile se datoreaza pentru neachitarea la termen a obligatiilor fiscale, ca o masura accesorie in raport cu debitul principal, in situatia in care suma datorata in contul acestui debit a fost stabilita prin decizie emisa de organul fiscal, opozabila platitorului din momentul comunicarii sau la o data ulterioara acesteia, iar contribuabilul are obligatia de a achita în cursul anului plățile anticipate cu titlu de impozit în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Pentru neachitarea obligatiilor fiscale se calculeaza dobanzi pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului scadent pana la data stingerii sumei datorate si se sting in ordinea vechimii, iar penalitatile de intarziere se stabilesc in cota de 0 %, 5%, 15% in functie de numarul de zile, 30, 60 si peste 60 zile cu care se depaseste termenul legal de plata.

Prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x /23.05.2014, nr.x /27.05.2014, nr. x /31.12.2010, nr. x /31.12.2011, nr. x /31.12.2012 si nr. x /31.12.2013 Administratia sector 2 a Finantelor Publice a calculat pentru perioada 18.03.2008 – 31.12.2013, accesorii in suma totala de x lei aferente impozitului pe venit din cedarea folosintei bunurilor.

Prin emiterea deciziei de corectie nr. x /22.05.2014, organul fiscal a avut in vedere data comunicarii deciziilor de impunere pentru plati anticipate procedand la reglarea rolului fiscal si a anularii accesoriilor nedatorate in suma de x lei.

Din situatia analitica debite plati solduri aferenta anilor 2008 -2014 rezulta:

- in anul fiscal 2009 prin plata efectuata la data de 30.09.2009 au fost stinse accesoriile in suma de x lei;
- in anul fiscal 2010 prin plata efectuata la data de 25.03.2010 au fost stinse accesoriile in suma de x lei;
- in anul fiscal 2012 prin plata efectuata la data de 06.12.2012 au fost stinse accesorii in suma de x lei;
- in anul fiscal 2014 prin plata efectuata la data de 19.06.2014 au fost stinse accesorii in suma de x leu.

Astfel, se constata ca in evidenta organelor fiscale au fost stinse obligatii fiscale curente cat si restante achitate de contestatar, contrar dispozitiilor art. 115 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 115 - (1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoritiile, atunci se sting datoritiile corelative aceluia tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește

contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

(...) b) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată, se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹)

(...) (2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) **în funcție de data comunicării**, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, **precum și pentru obligațiile fiscale accesorii**;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil.”

Prin referatul cauzei organul fiscal precizează “majorările de intarziere ramase ca diferenta intre deciziile de calcul accesorii in suma totala de x lei si ajustarea lor prin decizia de corectie pana la incidenta sumei de x lei, reprezentand majorari de intarziere aferente anului 2011 si 2012 cand desi efectueaza plati la scadente corecte, neavand cunostinta de soldul preluat, evidenta genereaza majorari de intarziere si propune: mentinerea deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii x /31.12.2010 pentru anul 2010, decizia nr. x /31.12.2011 pentru anul 2011

- anulara deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x /23.05.2014 pentru anul 2008, nr. x /27.05.2014 pentru anul 2009;

- anulara partiala a deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x /31.12.2012 pentru anul 2012 si decizia nr. x /31.12.2013 pentru anul 2013, aceasta operatiune fiind deja corectata prin decizia de corectie nr. x /22.05.2014”.

Fata de cele prezentate se retin contradictorii propunerile organului fiscal vizand solutionarea contestatiei in conditiile in care:

- desi prin decizia de corectie au fost scazute obligatiile de plata accesorii ce au fost calculate asupra debitelor aferente anilor 2010, 2011, 2012 si 2013, propun mentinerea in parte a accesoriilor stabilite prin deciziile nr. x /31.12.2010 si nr. x /31.12.2011;

- in mod eronat in evidenta pe platitor au fost stinse din platile efectuate in anii 2009, 2010, 2012 si 2014, obligatii de plata accesorii ce au fost comunicate de-abia in anul 2014;

- la dosarul cauzei nu sunt anexate toate dovezile de comunicare a deciziilor prin care au fost stabilite obligatii de plata respectiv plati anticipate, ci doar capturi de ecran ce nu constituie dovezi de comunicare, asupra carora s-au calculate accesorii.

Astfel, Serviciul solutionare contestatii este in imposibilitatea de a se pronunta asupra achitarii integrale si in termen a debitelor aferente anilor 2008 - 2013 pentru care contribuabilul reclama plata in termen, in conditiile in care platile au stins partial accesorii ce au fost comunicate in anul 2014 si debite anterioare pentru care nu exista la dosarul cauzei toate dovezile de comunicare corespunzatoare.

Fata de cele prezentate mai sus, urmeaza sa se desfiinteze in parte pentru suma de x lei deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x /23.05.2014, nr. x /27.05.2014, nr. x /31.12.2010, nr. x /31.12.2011, nr. x /31.12.2012 si nr. x

/31.12.2013 urmand ca organul fiscal sa procedeze la calcularea accesoriilor numai asupra debitelor ce au fost legal comunicate contestatarului.

Prin aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede: “ **Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare**”.

În speta sunt aplicabile și prevederile pct. 11.5 - 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanelor Publice nr. 2906/2014, respectiv:

11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatarului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii”.

În consecință, față de cele prezentate mai sus, Administrația sector 2 a Finanelor Publice va proceda la reanalizarea situației fiscale a contestatarului **X** ținând cont de prevederile legale în vigoare pentru a determina în mod corect situația fiscală a acestuia.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 21, art. 24, art. 44, art.110, art. 114, art. 115, art. 119, art. 120 și art. 213 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

DECIDE

1. Respinge în parte **ca fiind ramasă fără obiect** contestația formulată de domnul **X** în ceea ce privește accesoriile **în suma de x lei** stabilite prin deciziile nr. x /23.05.2014, nr. x /27.05.2014, nr. x /31.12.2010, nr. x /31.12.2011, nr. x /31.12.2012 și nr. x /31.12.2013, întrucât acestea au fost revizuite de Administrația Sector 2 a Finanelor Publice prin decizia de corectare nr. x /22.05.2014.

2. Desființează în parte deciziile referitoare la obligațiile de plată a accesoriilor nr. x /23.05.2014, nr. x /27.05.2014, nr. x /31.12.2010, nr. x /31.12.2011, nr. x /31.12.2012 și nr. x /31.12.2013 pentru suma de **x lei**, stabilite în sarcina domnului **X**, urmand ca Administrația sector 2 a Finanelor Publice să reanalizeze situația fiscală a contribuabilului, ținând cont de dispozițiile legale în vigoare și de reținerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.